

Forfatter: Árnason, Jón

Titel: BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Árnason, Jón (1703-06-25)

Citation: Árnason, Jón: "BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Árnason, Jón (1703-06-25)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 22.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000028.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

JÓN ÁRNASON (BISKOP 1722) TIL ARNE MAGNUSSON Reinestad 25. juni 1703.

Trykt efter orig. i AM. 453, folio. Har efter A. M.s ønske samlet pergament-omslag fra skoledisciplenes bøger, adskilligt lod han dog blive, særlig fra lovbøger, Klager til A. M. som kgl. kommissær over ikke i 4 somre at have oppebåret sin kost (eller kostpenge) som rektor, og om vinteren måttet spise ved biskoppens bord. Skolen holdes ikke hele den fastsatte tid, og han må, når disciplene er borte, for kuldens skyld skaffe sig ophold andensteds.

Sml. hermed brevuddrag fra Jón Árnason til Arne Magnusson, Hólum 14. juni 1705, med anvisning på en membran (AM. 625, 4to), og A. M.s svar 7. sept. 1705. Aftrykt i den AM.ske katalog; sml. A. M.s Håndskriftfortegnelser, Kbh. 1909.

Effter ydar sydustu begiering ad Hoolum i fyrra sumar um nockur pergament af bokum skoolapillta hef eg þau utvegad so mörg sem eg kunne og meinte hellst vera ydar Herradom þægeleg; tok eg oll þaug, sem eg hugde vera ur sögum og nochur þar ad auke, mörg voru effter, enn þaug flestöll ur lögbokum gömlum. Fae eg vijsbending fra ydar Herradom, ad framar vilied, ad hier um, ef Gud lofar, hia pilltunum inqvirere, skal giarnann effterkomast; enn bokfellen sende eg med Monsr. Biarna Einarþyne á Þingeirum, samannvafenn og forsiglud.

Þeðu framar so sem eg hefe fornuned, ad edla Hr. Commissarius sie af Kongl. Mayst. hingad i landed sendur þeð erendeð á medal annarð ad lagfæra þad sem afskeideð geingur i morgum sökum, fæ eg heimuglega ad umkvarta fyrer ydar Herradom, s. 23ad i næstfyrerfarande þriu sumur og þetta hid fiórda hef eg eche uppored minn kost á Hólum, mier deputeradann i briefe Hr. Paals Huytfelds, og eche neitt fyrer hann feinged; enn um vetrartijmann hefe eg lated mier nægia med þad ad sitia til bords á Hólum, þo eg ei hafe vitad mig þar til skyllidugann. Bid því innelega minn Herra ad leggja til ord syn, annadhvort einasta heimuglega, edur bæde heimuglega og openberlega, ef þeð þörf giördest, vid veledla herra Biskupenn Magr. Biörn ThorleifBon, ad hann vilie mig ei varhluta giöra af þeðsum koste, edur kostpeningum, so framt edla Hr. Commissarius sier eche annad á mote; því eg veit ei betur, enn eg eige hann med riettu, enn vil giarnann láta mig lagfæra, ef skakt fer i þeðu. Eg hefe selldt mig allann til ad auka lærdom i Hoolaskóla, sijdann eg kom þar, og stora mædu utteked, hvar uti jafnvel motviliuger munu mier vitne bera, hefe og hiartanð giarnann viliad, ad skolenn yrde ætyd sem leingst halldenn, enn eg hefe inciderat, non sine dolore, in seculum ferreum, i soddann sökum, sem sialfer heirt hafed. Synest mier nu æde hart, ad eg schule ei hafa minn kost á sumardagenn, effter Hr. Paals Huytfeldð skichan, sem eg hefe effterteked, ad hingad i landed hafe af Kongl. Mayst. sendur vered um skolana, á medal annarð, ordur ad gefa, vidlykt og Hr. Secretarius nu giöra skal effter synu instruxe med synum edla collega. Enn þo mier sie obiicerat, ad eg meige sitia vid Hólabord, giöre eg einasta þacher, og veit mig ei skyllidugann ad þiggja fyrer minn kost; þar med giet eg þad eche, þo eg villde, því nær skólabörnenn eru fra skolanum, er þar aungvum manne vært fyrer kulda, og stora neid hefe eg þar utteked. Og þad seige eg openberlega, so bæde Gud og menn heire, því þegar syn fiukstrokann stendur inn um hvorn glugga, verdur eche værelegt ad studera fyrer eirn i stору huse. Hlyt eg því ad fá mier á ödrum bæ hentugra camers, hvört eg meinte og so ad være mier i frijvilia, þegar skolenn er ecke halldenn, hvörsu gott verelße sem eg annarð mætte hafa á Hólum. So er nu vared efnenu sem eg seige, þar fyrer meinte eg, ad eg munde eiga ad minsta koste med skyllidu so mikenn kost, edur kostpeninga, sem annarð almennelega leggiast uppa ißlendskt maner fyrer mig edur minn lyka, þo ei være i strangasta máta effter brefenu geinged. Eda hvörnenn kann nochur vilia strefa til leingdar ad promovera salutem publicam, ef hann fær eins laun edur lakare enn hinn hyrdulause. Hvör sem þechte Hólaskola, þegar eg tók vid honum, bæde ad lærdome og lifnade, og hann nu þecker, mun hann verda ad seigia olijkt, og hefde s. 24þo fyrer krafft Gudð meira lagfærst, hefde hann vered halldenn ut sit vanalegt termin.